

Sygn. akt V U 1490/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Helena Mironiuk

Protokolant Anna Filipowicz

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 roku w Białymstoku

sprawy z wniosku **T. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania T. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 sierpnia 2012 roku

Nr (...) - (...) - 5

Zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje T. W. świadczenie przedemerytalne od dnia 13 lipca 2012 roku

sygnatura akt V U 1490/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 13 sierpnia 2012 r. odmówił T. W. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120, poz. 1252 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 ze zm.). Organ rentowy ustalił, że wnioskodawczyni legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym łącznie 32 lata, 8 miesięcy i 13 dni zamiast wymaganych 35 lat. Do okresu ubezpieczenia nie zaliczono okresu pracy w gospodarstwie rolnym od 05 lipca 1975 r.

do 27 lipca 1978 r. ponieważ czas przeznaczony na dojazdy oraz konieczność codziennego przygotowania się do obowiązków szkolnych nie pozwalał na pracę w gospodarstwie co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

T. W. domagała się zmiany powyższej decyzji organu rentowego i przyznania jej dochodzonego świadczenia, po uprzednim zaliczeniu do okresu ubezpieczenia spornego okresu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację z uzasadnienia decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn. Za okres uprawniający do emerytury, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie

o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia

lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia,

albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, iż T. W. spełnia wszystkie ustawowo określone przesłanki do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego za wyjątkiem wymaganego okresu uprawniającego do emerytury - 35 lat. Spór dotyczył zaliczenia okresów jej pracy w gospodarstwie rolnym od 05 lipca 1975 r. do 27 lipca 1978 r.

W myśl art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się jako okresy składkowe przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia oraz przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W orzecznictwie ugruntował się już pogląd, że o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno – rentowych okresów pracy

w gospodarstwie rolnym przesądza wystąpienie dwóch okoliczności: wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej „domownika” z art. 6 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U z 2008 r. nr 50, poz. 291

z późn. zm.) oraz czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie.

Zdaniem Sądu Okręgowego organ rentowy niezasadnie nie zaliczył T. W. do okresów zatrudnienia okresu pracy na gospodarstwie rolnym od 05 lipca 1975 r. do 27 lipca 1978 r. Okoliczność, że odwołująca dojeżdżała codziennie do szkoły nie przesądza o tym, że nie była ona w stanie przepracować w gospodarstwie rolnym co najmniej 4 godzin dziennie.

W tym zakresie Sąd dał wiarę twierdzeniom T. W., które zostały potwierdzone przez świadków przesłuchanych w przedmiotowej sprawie. Z zeznań M. M. oraz J. N. wynika, że odwołująca w trakcie nauki, mieszkała z matką i dziadkami

w miejscowości S. i po powrocie ze szkoły, w czasie wolnym od nauki pracowała w gospodarstwie rolnym. Rodzina odwołującej uprawiała ziemniaki, buraki, zboże oraz hodowała świnie, krowy i drób. Odwołująca szczególnie wymieniła prace, które wykonywała po powrocie ze szkoły. Do szkoły w B. dojeżdżała autobusem. Do domu ze szkoły wracała pomiędzy 13 a 15 godziną.

W ocenie Sądu zeznania przesłuchanych świadków są konsekwentne i logiczne. Wprawdzie podali oni, że odwołująca pracowała po dwie, trzy godziny dziennie, to trzeba mieć na uwadze, że nie są to osoby które mieszkały razem z T. W., stąd nie potrafiły w dokładny sposób określić jej czasu pracy w gospodarstwie rolnym. Odwołująca natomiast podała, że pracowała co najmniej cztery godziny dziennie, co w świetle zakresu wykonywanych przez nią prac należy uznać za wiarygodne.

Powszechnie wiadomym jest, iż w spornym okresie dzieci pochodzące z rodzin wiejskich od najmłodszych lat brały czynny udział w pracach rolnych. U odwołującej konieczność ta dodatkowo była podyktowana pracą zawodową jej matki oraz podeszłym wiekiem i chorobami jej dziadków.

W tym stanie rzeczy wiarygodne są twierdzenia wnioskodawczynie, że w spornym okresie pracowała w gospodarstwie rolnym we wsi S..

Dlatego też należało zaliczyć T. W. do stażu emerytalnego, okres pracy w gospodarstwie rolnym w zakresie niezbędnym do uzupełnienia okresu wymaganego do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego oraz przyznać jej prawo do tego świadczenia, począwszy od dnia 13 lipca 2012 r.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.